

Kjære misjonsvenn!

Fredrikstad, 05.12.11

Fred i Jesu navn.

Vi har kommet frem til årets siste misjonsbrev og det er med stor glede vi skriver til deg denne gangen. Turen til India var til stor velsignelse, og det vil også være hovedfokus i dette brevet.

Kenya: På telefon fra Kenya forteller Daniel Masaga om at evangeliet når ut til stadig nye områder. Evangelistene er ivrige og benytter enhver anledning til å vinne sjeler for himmelen. På barnehjemmet står alt bra til. Det er eksamenstid for mange av barna og de ber oss om å huske på dem i forbønn for skolearbeidet. Snart er det jul og vi har sendt litt ekstra slik at det skal bli en julefest med litt ekstra for alle barna.

Bonface Odhiambo, sønn av Joseph Mikami, forteller at det går bra med arbeidet på førskolen. Bonface har gjennom mange år hatt ansvaret for førskolen i Ogada, og han er meget takknemlig for all den hjelp som IRR Mission har gitt til dette arbeidet. I tillegg til Ogada drives det også førskoler i Dede, Namba Kodero, Manjera og Lwanda.

India: Vi er akkurat tilbake i fra turen til India. På reise denne gangen var Ann Kristin Iversen og Øivind Flaten. Det ble en spennende og innholdsrik tur på mange måter. Vi reiste også denne gangen med Jet Airways. Opplevelsene er mange slik at vi ikke får med alt i dette brevet.

Vel fremme i Chennai ble vi møtt av Rebecca, samt hennes bror Nelson og hans kone Tara. Etter få timers søvn var det møte hos Stephen. Det var gripende å få være med om dette møtet og vi kjente samfunnet med brødre og søstre på en helt spesiell måte. Etter møtet ble det også tid til en kopp te og en samtale med Stephen og Rebecca der i deres hjem.

Samme ettermiddag gikk turen til Tambaram og Rebeccas bror Nelson. Etter en lang kjøretur gjennom mange smale bakgater kom vi endelig frem til utpostmenigheten. Møtet var allerede igang og vi hørte sang og musikk fra taket. Omkring 40-50 mennesker hadde samlet seg til kveldsmøte og det ble et herlig møte. Det ble forkynt om frelse og

helbredelse og mange kom frem til forbønn i ettermøte. En ung dame med hindubakgrunn kom frem og ville bli frelst. Hun bekjente med sin egen munn at hun trodde på Jesus og tok imot ham som sin personlige Frelser. Hvilken glede i forsamlingen! Vi kunne se at det strålte fra hele hennes ansikt og hun ble totalt forvandlet. Også mange med ulike sykdommer kom frem og vi fikk være med å be for mange.

Bryllupsdagen: Brylluppet til Bertha skulle være i Madurai. Det ligger ca. 10 timer med tog syd for Chenna. Etter en lang natt på toget ankom vi endelig byen. Madurai er kjent for sine mange hindutemppler og vi så mange på vår ferd fra jernbanestasjonen og til hotellet der vi skulle bo. På ettermiddagen var det på med finstasen og klar for bryllup. Den utvalgte hadde jo et meget spesielt navn - Israel. Det hviler jo mye på hans skuldre ved å bære det navnet. En hyggelig og fin broder som helt sikkert vil ta godt vare på Bertha i årene som kommer. Salen var fullsatt og etter bryllupsfesten var det servering for alle i underetasjen. Nydelig mat og en hyggelig opplevelse for både oss og alle gjestene.

Barnehjemmet: Allerede før brylluppet tok vi en liten snartur til barnehjemmet. Det var fantastisk å få møte igjen alle de skjønnene barna og ikke minst arbeiderene. Gracy var overlykkelig over å få se oss igjen og vi hadde to kjempefine dager på hjemmet. Det var mye lek, sang og hygge sammen med både barn og arbeidere disse dagene.

Arbeidet med bygningene pågikk for fullt disse dagene da været var fint. De holdt på å pusse rekkverket i etasjen over spisesalen. Et av rommene var også ferdig med unntak av dører og vinduer. Vi lurte litt på hvorfor de ikke hadde gjort mere, men da troperegnet satte inn så forstod vi godt hvorfor det ikke gikk an å arbeide. Det var et uvær som vi aldri har opplevd maken til. Det blåste så palemegrenene fra kokostrærne deiset i bakken og plassen på barnehjemmet ble forvandlet til et stort svømmebasseng. Så fort det var opphold var de mannlige arbeiderene og det største guttene i gang med å grave grøfter for å få ledet vannet bort fra plassen. Sluket på taket til toalettene tettet seg også, slik at guttene måtte klatre opp for å få åpnet dette. Et slikt voldsomt regnvær tærer enormt på bygningene og vi ser at samtlige bygg nå må vaskes ned og males utvendig.

Da de to dagene var gått måtte vi sette oss på toget til Madurai for å være med på bryllupsfesten. Det var mange klemmer til "uncle" og "aunty" og de gledet seg allerede til vi kom tilbake. Noen dager senere var vi tilbake i Chennai. Det ble kjøpt inn nye matter, tepper og paraplyer til barna. Det voldsomme regnværet gjør at det kan bli kjølig på natta, så et godt og varmt pledd å ha

rundt seg er godt å ha. Alle kom springende mot oss når vi kom og skulle leie oss i hånden.

Selv om regnet pisket mot vinduene var stemningen inne på barnehjemmet fantastisk. De leste i bibelen og sang sanger for oss. Vi måtte syngre for dem, vi sang noen norske barnesanger og bad aftenbønn med barna. Alle skulle sitte på fanget og ha en del av oss. Med oss fra Norge hadde vi også noen barneklær til de aller minste. Mens vi fant frem klærne skulle Gracy

hente noen av de minste guttene som hadde lite med klær. Gutter kan være ganske utspekulerte med hverandre og finne på litt av hvert. Noen av de største guttene hadde skremt de små guttene og fortalt at nå var de sikkert innkalt for å få refs. Da de kom inn til oss virket de først litt redde, men da de så at det var klær de skulle få strålte ansiktene deres av glede. De store guttene ble nok litt lange i maska når de så at de kom tilbake med nye klær.

På lørdag hadde vi stor fest sammen med barna. Det var barnemøte med sang og bibelfortelling. Etterpå var det servering av birjani (samme rett som de får i bryllup), brus og kake etterpå. Vi hadde også kjøpt inn hårpynt til alle jentene og en caps til guttene. Etterpå fikk vi høre at egentlig ville også jentene ha caps, så det er noe å tenke på til en annen gang. Det var trygghet og harmoni på barnehjemmet. Kokka Ester med Sasi som medhjelper sørget for at alle fikk den maten de

trengte. Gracey hadde hovedansvaret for barna og ledet alle samlinger med barna. Med seg hadde hun Arockya Raj og MagaMuni. Durai var pensjonert fra sitt arbeide i Chennai og hadde hovedansvaret for alt det praktiske, samt byggearbeidene som pågikk på barnehjemmet. Sammen har de ansvaret for at alle barna har det bra og de gjør en kjempeinnsats. Barna er glade og fornøyde og stortrives på barnehjemmet i Trivellore.

Som du sikkert forstår har vi hatt en utrolig fin tur. Opplevelsene er mange og vi vil dele flere av disse i misjonsbrevene som kommer etter jul. Misjon er utfordrende på mange måter. Opplevelsene er mange og enkelte av disse setter dype spor i oss. Å få møte disse barna og de som arbeider der har vært en stor opplevelse. Det er mennesker som det står stor respekt av, og den jobb de gjør for og med disse barna er enorm. Harmonien og freden som rådet i hjemmet var helt spesiell, og vi takker Herren for nettopp det. Samtidig ønsker vi også å rekke en takk til deg som er med og gjør det mulig for disse barna å være på dette barnehjemmet. Uten din hjelp hadde dette ikke vært mulig. Husk på disse barna fortsatt i dine bønner.

Polen:

I året som har gått har det vært arrangert mange leire i Zelazno. Både barn, ungdom og voksne har samlet seg på leirstedet. Mange har blitt møtt av Gud gjennom disse leirene, og vi er takknemlige for det. Når det gjelder byggeaktiviteten har det kun vært snakk om mindre arbeider. Fortsatt arbeider vi med å få på plass de endelige papirene slik at vi kan løse ut tomte.

Vil du være med?

Det nytter å hjelpe. Ingen kan hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen. Vi ønsker å strekke oss lang for å rekke ut en hånd. I dette brevet har vi spesielt tatt for oss turen til India og da spesielt barnehjemmet. Ved hjelp av to hundre kroner i måneden kan man gi et barn et hjem, klær, mat og en utdanning. Det fortjener disse barna. La oss be om at mange også i det året vi nå går inn i rekker ut en hånd til disse barna.

Vi her i I.R.R. Mission vil få ønske deg og dine en velsignet julehøytid og et rikt nytt år i fra Herren. Takk for at nettopp du står med oss i dette arbeidet med dine bønner og midler. Må Herren rikelig velsigne deg tilbake.

Broderhilsen i Herren,

Øivind Flaten

